

‘ମଳାଇ ମଣରୂପ’

ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ : ମରିଯୁମ, ଜଟା ପିଆଜ, ଚମାଟୋ ପ୍ତୁରି କାଳୁ ବଚା, ଅଦା-ରୁଷଣ ବଶା, କଞ୍ଚାରା ମେଥ, ଗରମ ମସଲା, ଫ୍ରେଶ୍ କ୍ରିମ, ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ, ଲୁଣ, ତେଲ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରାଣାଳୀ : ପ୍ରଥେମ କହେଇରେ ତେଲ ଗରମ କରି ସେଥିରେ କଟା ପିଆଜକୁ ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାକ୍ସ୍ଟାର୍ ପରେ ଅଦା-ରୁଷଣ ପେଣ୍ଟକୁ ଦେଇ କଷକୁ ଢିକେ କଷି ହୋଇଗଲେ ଏଥରେ ଚମାଟୋ ପ୍ତୁରି ପକାଇ ଆଉ ଢିକେ କଷକୁ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପରେ କାଳୁ ବଚା ଓ ତେଲ ପକାଇ କଷକୁ । କିଛି ସମୟ ପରେ ଅଧା କଟ ପାଣି, ଲୁଣ, ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ ଓ ଅଛି କଞ୍ଚାରା ମେଥ ପକାଇ ୧୦ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫୁଟାଇବୁ । ଏବେ ଫ୍ରେଶ୍ କ୍ରିମ ଏବଂ ୧ ମିନିଟ୍ ପରେ ଗରମ ମସଲା ପକାଇ ଆମାନ୍ୟ ଫୁଟାଇବାକୁ ହୋଇ ଦିଅନ୍ତିରୁ । ବର୍ଷାନାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା ସୁଆଦିବା । ‘ମଳାଇ ମଶରମ୍’ । ଏହାକ ଆମଣ ରନ୍ତି । ପରମା କିମ୍ବା ନାନ ସବୁ ଖାଲିପାରିବେ ।

’ଯେ ରିଷ୍ଟା କିମ୍ବା କେହିଲାଦା ହେ’ର ଅନ୍ତର ଓପର ହିନ୍ଦୀ ଖାନ କିରଣ ଗୋଗର ଡାକ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଦେଇ ଗିରି କରିଛନ୍ତି ଥାରେ କିମ୍ବା ଦୁଇଅର ନୁହେଁ ବରା ଅନେକ ଥିଲା

ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷୟ ଦୃଶ୍ୟର ସବୁଠ ବଡ଼ କାରଣ

ଆଗ୍ରାଯ୍ ଶରାକ୍ ତାଙ୍କ ନାଟିରେ
ସପଳ ଜାବନ ପାଇଁ କେତେକ ମାଟି
କହିଛନ୍ତି । ଏହି ନାଟି ମୁଠିକ କିମ୍ବା
କେତେ ନାଟି ବା ବିଶାର ଆପଣଙ୍କ
କଠୋର ଲାଗିପାରେ କିମ୍ବା ଏହି
କଠୋରତା ହେଲା କାବନର ସତ୍ୟ ଅଟେ
। ବ୍ୟକ୍ତ ବଦ୍ଧ ଜାବନରେ ଆପଣଙ୍କ
ଏହି ଚିଟାରମୁକ୍ତି ଅଶେଦେଖା
କରିବେଇ ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହା
କାବନର ପ୍ରତି ଘର୍ଷିବାର ମୁଦ୍ରଣରେ
ଆମଙ୍କ ପାଥାମ୍ ବିନ୍ଦାମ୍ ।

ଏପରି ଏକ କିନିଶ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ
ପାଇଁ ଦୁଃଖ କାରଣ ହୋଇଥାଏ
। ଯଦି ଏ ହାତ ବ୍ୟକ୍ତ କାନ୍ଦି
କରିଦିଏ, ଦେବେ ଖୁସିରେ
ଆପଣଙ୍କ ଜାବନ ଭରିଯିବ ।
ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ହେଲିନି କର୍ମ ବାରାନ୍ଦି
ଜାବନରେ ଦୁଃଖକୁ ଆମଦଣ
କରିଥାଏ:

□ କର୍ମ ହେଉଛି ପୂର୍ବା, ଯେମିତି
କର୍ମ କରିବ ସେମିତି ଫଳ ପାଇବ
। ତାହା ଏହି କାବନରେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ

ସ୍ଵାନରେ ସକାନ ପାଇଥାଏ ।
ଖରାପ କର୍ମ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି
ସର୍ବଦା ଦୁଃଖରୁ ଆମନ୍ତର କରିଥାଏ ।
ମନ୍ଦିରାଳ୍ପୁ ବର୍ଷମାନ ସବୁ ତା'ର
ପୂର୍ବ ଜୀବନ ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ ।
ଅନ୍ୟର ଯଦି ଜଳ ନ କରିପାରୁଛ,
ତେବେ ଖରାପ କରାନ୍ତିହଁ ।

□ ଦୁଃଖ ଓ ସୁଖ ଲୁଗା ନୁହେଁ,
ହେଲେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ସମୟ
ଦୁଃଖ ଓ କଷରେ ରହିଥାଏ ତାହା
ତାର କର୍ମ ଫଳ ହୋଇଥାଏ ।
କେବେଳି କର୍ମ ଫଳ ଏହି ଜୀବନରେ
ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଶୁଣି ସମୟ
ଆସିଲେ ମନ୍ଦିର୍ସ୍ୱ ନିଜର ଦୁଃଖ
ସମୟ ଭୁଲିଯାଏ । ତାକୁ
ସେବତେ ନାହିଁ ନାହିଁ ଓ
ଛେଟି-ବଡ଼ କାମର ଦୁଇଁ ବା
ଆସିନଥାଏ । ପାରିବାକି
ଆର୍ତ୍ତିକ, ସାମଜିକ ଉତ୍ତରରେ କିମ୍ବା
ଭୁଲ କରି ବସିଥିବା ଯାହାକି ଦୁଃଖର
କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁ
କୁହାନ୍ତି ଯେ ବାବି ନିଜର କର୍ମଫଳ
ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖର ନିମଞ୍ଚିଲା କରିଥାଏ

ଅଭିବତ୍ତ ଲମେ ଦେହା
ନିତ୍ୟସେୟାକାଣ ଶରୀରିଣିଃ ।
ଅନାଶ୍ରିନୋ ଅପ୍ରେମେଯସ୍ୟ
ତୁଳ୍ୟବୁଧ୍ୟ ଭାବତ ।” ଶ୍ରୀମଦ୍
ଭଗବତ ଗାତରେ ଭଗବାନ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କୁହୁଛନ୍ତି, ଅଭିନାଶୀ
ଆର୍ଥାତ୍ ଯାହାର ବିନାଶ
କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ,
ଅପ୍ରମୋଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାର ପ୍ରମାଣ
କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ, ସେହି
ନିତ୍ୟସୁରୂପ ଆୟା ବାଶ କରୁଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶରୀର ନାଶବାନ
ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ହେ
ଭବତବଂଶୀ ଅର୍ଚନ୍, ଦୂମେ ଯୁଜ
କର । ଆୟା ହି ଅନ୍ତର ଅଟେ ।
ଆୟା ହି ଅଭିନାଶୀ ଅଟେ । ତିନି
ଲୋକରେ ଆୟାକୁ
କେବେହେଲେ ନାଶ
କରାଯାଇପାବିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ
ଆୟା ହି ସର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ
ମୁଁ୧୨ ପାଇଁ ୧୫

A vibrant painting of Lord Krishna and Arjuna. Krishna, on the right, stands in his 'Vishwakarma' form, wearing a green dhoti and a golden crown, adorned with numerous necklaces and garlands. He holds a conch shell in his left hand and a mace in his right. Arjuna, on the left, is shown in his 'Bheeshma' form, wearing a golden helmet and armor, with a mustache. He is looking up at Krishna with his hands joined in a gesture of reverence. The background features a bright sunburst and a battlefield scene with many figures.

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କ'ଣ ସେହି ଶରୀରର
ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଯୋଗେ ଦୟାପୂର୍ବ
ଥିଲେ ? କ'ଣେବେ ଶାନ୍ତିକାଳ

ଅବିନାଶୀ ଆସା

ହେଉଥିବା ସ୍ଵରୂପ ସମୟରେ
କହାଯାଇଛି ଯେ ଏହାର
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶୈଳେ ଏବଂ ବୈଷଣିକ
ଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା କିବେଦ
ଦୂର କରିବା ଲାଗି ହୋଇଥିଲା ।
ନାରୀ-ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପରମାଣୁର
ପରିପୂରକ ବୋଲି ଦଶୀରବା
ଲାଗି ଅଞ୍ଚଳୀରାଶିର ସ୍ଵରୂପରେ
ଉଗବାନ ଶିବଙ୍କୁ ପୂଜା
କରାଯାଉଥିଲା । ଏହିପରି
ପରିପୂରକ ବୋଲି ଦଶୀରବା

ସରୁପର ଉପତ୍ତି
ଦିଶ୍ୟକ ଧାରଣା
“ଆ । ନ ମ ମ ।
ତାଷ୍ଟବମ” ସହିତ
ଜଡ଼ିତ । ‘ନଗବାଜ’
ଶରର ଅର୍ଥ ହେଉଛି
ନଟ ବା ନାଟ
କରୁଥୁବା ରାଜା ।
ଏହାର ସହଜ ଅର୍ଥ
ହେଉଛି ସଂବାର
ସମୟ ନୃତ୍ୟର
ପ୍ରାଣିଙ୍କ ନେଢ଼ୁବ
ଭଗବାନ ଶିବ
ନେଇଥାଏଟି ।
ସେହିପରି ସୃଷ୍ଟିର
ଲାଗି ଭଗବାନ ଶିବ
ଭୂମିକା ତୁଳାଳଥାଏ ।
କରିବ ତାଷ୍ଟବର ଦୁଇଟି
ଛି । ପ୍ରଥମଟି କ୍ରୋଧର
ଅର୍ଥ, ପ୍ରଳୟକାରୀ
ଶୂନ୍ୟ । ଅନ୍ୟଟି ଆନନ୍ଦ
ଏ, ଆନନ୍ଦ ତାଷ୍ଟବ
ଲୋକ ତାଷ୍ଟବ ଶର୍କୁ
କ୍ରାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ବୋଲି
। ଗୋଦ ତାଷ୍ଟବ

ଆନନ୍ଦ ତାଷ୍ଟବ କରୁଥୁବା ଶିବ
ନଚରାଜ । ପ୍ରାଚୀନ ଆରାଯିଙ୍କ
ମତାନୁଷ୍ଠାରେ ଶିବଙ୍କ ଆନନ୍ଦ
ତାଷ୍ଟବ ସହିତ ସୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟକୁ
ଆୟିଛି ଦିଆ ତାଙ୍କର ଗୋଦୁ
ତାଷ୍ଟବ ଯୋଗୁ ସୃଷ୍ଟିର ବିନାଶ
ହେଉଥାଏ । ଶିବଙ୍କ ନଚରାଜ
ସ୍ଵରୂପ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ
ଭଳି ମନମୋହକ ।

ନଚରାଜ ଶିବଙ୍କ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରାଚୀନ
ମୂର୍ତ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ୪ ବାହୁ ରହିଛି
। ତାଙ୍କର ଚାରିପାଖେ ଅର୍ଦ୍ଦ
ପ୍ରଦ୍ଵଳିତ । ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପାଦ
ଏକ ଦେଇତ୍ୟକୁ ଗପି ଧରିଥିବା
ବେଳେ ଅନ୍ୟ ପାଦରି ନୃତ୍ୟ
ମୁହାରେ ଥାଏ । ସେ ନିଜର
ପ୍ରଥମ ଭାଗାନ ହାତରେ ତମରୁ
ଧରିଛି (ଯାହା ଉପରେ ରହିଛି)
। ତମରୁ ସବ ସ୍ବଜନ ବା ସୃଷ୍ଟିର
ପ୍ରତାଙ୍କ । ଏଥରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଶିବ
ସୃଷ୍ଟି ନିର୍ମିଶ କରାନ୍ତି । ଉପରେ
ଥିବା ତାଙ୍କର ବାମ ହାତରେ ଅର୍ଦ୍ଦ
ଆଏ, ଯାହା ବିନାଶର ପ୍ରତାଙ୍କ ।
ଆର୍ଥାର ଶିବ ମଧ୍ୟ ବିନାଶର କାରଣ
ସଫିଆନ୍ତି । ତେଣେ ଥିବା ତାଙ୍କର
ଭାଗାନ ହାତ ବିନାଶର ପ୍ରତାଙ୍କ ।

ଅନ୍ୟ ହାତ ଅଭୟ ମୁୟାରେ ଥା
। ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଭରନା
ଶିବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଶୋଭକୁ କୁନ୍ତଳି
କଷା କରିଥାନ୍ତି ।
ଶିବଙ୍କ ଦିଇ ହେତୁଥା ମୃତ୍ୟୁର
ପାଦ ମୋକ୍ଷର ପ୍ରତିକ । ତାଙ୍କ
ଦୂତୀର୍ବା ବାନ ହାତ ତାଙ୍କର ପାଦ
ଆଢ଼କୁ ଲଜ୍ଜିତ କରିଥାଏ
ଏହାର ଅର୍ଥ ଭରନାନ ଶିବ ମୋ
ମାର୍ଗ ଲାଗି ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥା
। ଏହିରୁ ଆମେ ବୁଝିବା ଉଚି
ଯେ ଶିବଙ୍କ ଚରଣରେ ମୋ
ହେବିଛି । ତାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ଗା
ହୋଇଇଥିଥାବା ଦାନ
ଅଞ୍ଚାନତାର ପ୍ରତିକ । ଯାହା
ଶିବ ନମ୍ବୁ କରିବେଳାକୁଥାନ୍ତି । ଶି
ଅଞ୍ଚାନର ବିନାଶ କରିଥାନ୍ତି
ନରଗଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ରେତୁଥୁ
ଗୋଲାକାର ଅଗ୍ରି ଶୁଲ୍ଲି
ବୁନ୍ଧାଣ୍ଡର ପ୍ରତିକ । ତା
ଶରାରରେ ଶୁଲ୍ଲି ହେତୁଥା ସ
କୁଣ୍ଠଳିନୀ ଶକ୍ତି ର ପ୍ରତିକ
ତାଙ୍କର ପର୍ମହିଂସ ଆକୃତି ତେବେ
ସୁରୂପ ଭଜି ଦେଖାଯାଇଥାଏ
ଯାହା ସ୍ଵାତଳ ଦିବ ଯେ ଶିବ
ମଧ୍ୟରେ ହୁଁ ହୁଁ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବି

ପିଲାଙ୍କ ଷୁଡ଼ି ରୂପରେ ଥିବା
ଜିନିଷ ପ୍ରତି ରଖନ୍ତୁ ଧାନ

୭	ଷତି ଚେଲୁଳରେ ଗ୍ଲୋଭ୍ କିମ୍ବା	କମିଆସ୍ ।
୮	ଦୟାର ପିରାମିଟ ରଖୁବା ଦ୍ୱାରା	ଷତି ରୂମରେ ପାନୀୟ ଜଳ,
୯	ଲାଲ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା	ଘଣ୍ଠା ଉଚର କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ଦିଗରେ
୧୦	ନକରାଯକ ଶକ୍ତି ଦୂର ହୋଇଥାଏ	ରଖୁବା ଉଚିତ ।
୧୧	ଏବଂ ପାଠ୍ୟକୁ ପ୍ରତି ଧାନ	ଷତି ରୂମରେ ଗଣେଶ ଏବଂ
୧୨	କେନ୍ଦ୍ରିତ ରହିଥାଏ ।	ମାତା ଏବସ୍ଥାବୀଙ୍କ ଫଟୋ ମଧ୍ୟ
୧୩	ଷତି ରୂମରେ ଟିକି, ଭିତ୍ତି ଗେମ୍	ଲାଗାବା ଉଚିତ ।
୧୪	ଏବଂ ସିତି ପ୍ରୟୁକ୍ତ ଭିତ୍ତି ବନ୍ଧୁ ନ	ଯେଉଁ ଟିଲାକ ପାଠ୍ୟକୁ ରେଖାକୁ
୧୫	ରଖୁବା ଉଚିତ । ଏହି ଜିନିଷପୁଣ୍ଡିକ୍	ମନ ଲାଗିଥାଏ ସେଥାକୁ

